

Sortirà el 10 i 25 de cada mes

Redacció i Administració:
Passeig del Triomf, 51, 1.er 1.ra

Essent nacionalista l'acció que en el nostre poble realitza la Unió, tenen el dret i el deure de cooperar-hi tots els catalans moguts per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevol que sia llur pensar i sentir en matèries religioses, polítiques i socials. (DECLARACIÓ DE LA VII ASSEMBLEA DE LA UNIO CATALANISTA)

EDITORIAL

El desvetllament

El Poble Nou sent intensament l'amor a la nostra terra i ho prova en totes les aventures. Si aquesta amor a les coses nostrades no es revela més sovint és perquè nosaltres els nacionalistes poblenovins no tenim prou gosadia patriòtica per a fornir-li l'ocasió avinent, ni prou fermesa i traça en la nostra actuació pública per a valoritzar l'exteriorització dels pregons dalers patriòtics dels fills de la nostra barriada.

Cada cop que hem intentat quelcom en sentit nacionalista en la nostra barriada hem restat agradivament sorpresos pel ressó encaïtat i la cooperació trobada i totes les iniciatives pregonament sentides i activament i assenyada desenrotllades han reeixit esponerosament.

Si manta vegada el descoratjament ha niat en el cor dels lluitadors nacionalistes ha estat degut a no tenir en compte que el nostre Poble Nou és una barriada d'intensa immigració forana i que els immigrants no poden sentir de bell antuvi els nostres dalers ni les nostres ànsies patriòtiques, àdhuc alguns d'ells venen imbuits de prejudicis racials i polítics que els fan els nostres contraris inconscients.

Examinem serenament els fets. El federalisme català ben nacionalista, té en la nostra barriada el casal més nombrós i entusiasta del pla de Barcelona. «L'Ateneu Regionalista» és un dels centres adherits a la Lliga que més socis compta, amb vida pròpia i plé de possibilitats; el «Centre Moral» poixant i assenyat en plena febra d'edifici propi fa tasca pregonament patriòtica; els Pomells de Joventut són nombrosos entre nosaltres; el «Foment de la Sardana» ha encaïtat popularitzar la nostra dansa nacional en carrers i places; «l'Agrupació Excursionista Júpiter» és una de les entitats més fortes del excursionisme català; la majoria d'Entitats usen quasi exclusivament la nostra llengua nacional; en els teatres de les nostres societats s'hi representen moltes més obres catalanes que foranes, àdhuc en «L'Aliança», on sota una pretesa neutralitat enquillosadora hi ha elements tancats a totes les manifestacions de vitalitat i personalitat del nostre poble, bastà que un estol d'esperits selectes s'hi sentís català i ben català perquè per majoria entrés la nostra llengua amb tots els honors en aquella casa i si avui dissortadament s'hi veu altra volta preterida culpa és dels que en el terreny administratiu no respongueren a la importància de l'Entitat i al joc polític d'una minoria més avinent a les rencúnies i interessos personals que al comú pensar i sentir de la majoria dels socis.

L'Escola de Poble Nou creada i sostinguda per elements nacionalistes del Ateneu fou un èxit esclatant i fàcil malgrat el pesimisme de vells lluitadors que ho creien una cosa arriscada i quasi impossible.

Avui ICARIA NACIONALISTA n'és una prova ben palesa del desvetllament nacionalista de la nostra barriada. Els antics regionalistes i nacionalistes del Poble Nou creien un miracle l'aparició d'un periòdic català orgue dels interessos de la barriada i ferm defensor dels ideals nacionalistes. Quan hom els en parlava hi oposaven el dèficit enorme dels portantveus de totes les entitats i el poc públic llegidor de la nostra barriada i al eixir el nostre periòdic tot es preguntar-nos quan ens costa mensualment.

ICARIA NACIONALISTA ha deixat enrera els nostres càlculs més optimistes. Estiguin tranquils els amics no ens costa avui ja ni un cèntim. Hem fet el miracle de tenir un periòdic radicalment nacionalista, sense efusions, intervencions, ni oportunitats, nemament català i ben nostre sense altres despeses que les naturals en tota publicació nova. Mercés a la cooperació d'anuncians, subscriptors i al ajut del sentiment nacionalista dels catalans de la nostra barriada ha estat una cosa fàcil el tenir l'orgue defensor dels nostres ideals més purs.

Ara sols demanem als convençuts laborin aferrissadament per a intensificar aquest desvetllament nacionalista de la nostra barriada i ajudin els nostres esforços per a fer del Poble Nou el nucli més decidit de tots els que arreu de Catalunya lluiten sense defalliments per la llibertat nostrada.

No és nacionalista català qui tolera que els seus fills siguin educats en llengua imposada.

Els nostres avantpassats foren lliures; perquè no hem de voler que ho siguin els nostres fills?

Visca l'efusió!

Els tribunals del estat espanyol a Barcelona han condemnat a 2 anys, 7 mesos i 1 dia de presó, per un article nacionalista aparegut al periòdic «Esquerra», afirmant el dret que tenen tots els pobles a la llibertat i independència llur, al nostre company i ferm nacionalista en Lluís Brú i Jardí.

Visca l'efusió!

El representant del govern espanyol a Girona suspengué l'acte de protesta al menyspreu fet a la nostra llengua nacional pel importat jutje de la Bisbal.

Visca l'efusió!

El ponci espanyol de Barcelona abusa de la seva força per a dificultar la lliure manifestació del poble català en l'acte d'afirmació nacionalista organitzat pel benemerit «Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria».

Visca l'efusió!

La policia malgrat ésser autoritzats del cònsul, arrenca iradament amb tot un arsenal de guerra els cartells «Catalans» fixats suara arreu de Catalunya, agafa pacífics fixadors i atropella assenyades i patriòtiques damisel·les.

Visca l'efusió!

Comentaris

Revista publicació mensual del «Orfeó Gracienc», comenta el concert donat a «La Aliança» per la Festa Major. Plau-nos reproduir-ne ço que segueix: «Després del «Voltant la Senyera», alguns elements intentaren contrarrestar amb sisseigs els aplaudiments de la majoria del públic, manifestació que sortosament no es reproduí en la resta del concert que es descapdellà normalment...»

«Sens dupte la presència d'elements contraris a les nostres idealitats feu que el concert transcorregués amb certa fredor; sols la darrera sardana cantada amb gran valentia aconseguí fondre el glaç, essent aplaudida amb entusiasme... es va repetir «La Sardana de la Pàtria» acollida com la primera vegada amb grans aplaudiments, essent aquesta la única obra que va repetir-se amb tot i que l'Orfeó estigué força bé i que tant En Vives com En Paulí i l'Achón varen lluir-se en els solos, prova de la fredor o hostilitat de certs elements que ja hem esmentat... Varem notar també com detall curiós, que els programes

eren redactats en català menys la part d'Orquestra que estava en castellà».

«Tot lo qual prova que la feina encomanada als Orfeons de desvetllar el sentiment patriòtic dels catalans, no és pas acabada. I que encara tenim feina a fer no gaire lluny de casa».

Que reflexionin ara aquells qui se senten farisaicament molestats per la nostra justa indignació volent pendre actituds de perdonavides i vegin l'efecte produït al benemerit «Orfeó Gracienc» hoste benvolgut arreu de Catalunya on nien aimants de l'Art i de la Terra.

El bon nom de «La Aliança» i el del Poble Nou exigeixen que els socis catalans i cultes d'aquella casa, que son els més s'imposin i acabin amb aquests espectacles gens avinents i que la Directiva al demanar el concurs d'elements artístics procuri evitar manifestacions poc respectuoses per als sentiments dels hostes gentils qui canten l'amor a les coses nostrades.

Els drets de les minories nacionals

Organitzada per la batalladora «Joventut Nacionalista del Ateneu» i a càrrec del secretari de la «Joventut Nacionalista de la Lliga» en J. Vidal Salvó tingué lloc dissabte al elegant saló-teatre del Ateneu, la conferència anunciada, parlant dels «drets de les minories nacionals.»

El conferenciant amb paraula fàcil i documentada ens parlà del ressorgiment de les velles nacionalitats com a seqüència de la Gran Guerra, de l'alliberació total de moltes i de la lluita que sostenen altres, la nostra Catalunya entre elles per al reconeixement polític dels drets inherents a tota Nació.

Historia amb claretat i precisió l'evolució soferta pel pensament rector de la política europea fent una completa separació pràctica dels vells conceptes de Nació i Estat d'acord amb les modernes teories nacionalistes i enumerà els acords presos i els drets conferits a les minories nacionals pels tractats de Versalles, Sevres, El Germain, Rapallo, etc., etc., per a glosar detingudament l'últim acord de la Societat de les Nacions que reforma, completa i generalitza els acords concrets anteriors revestint-los de tota l'autoritat moral, competència jurídica i prestigi assolits pel més alt organisme internacional del món representant de quasi totes les nacions civilitzades.

Atacà durament la incomprensió del Estat espanyol davant el ressorgiment del es-

¿Ja sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?